

s Carlom povolání k svätosti

Eucharistická adorácia

autor textu: Roberto Dimicco
zdroj: <https://www.qumran2.net/>
preklad textu: Ján Jura
úprava textu: Vladimír Peregrin

LEKTOR

Rozličné sú povolania v Cirkvi a Pán zveruje každému, aby uskutočnil to svoje konkrétne povolanie. Všetky sa však spájajú v jedinom celi: byť svätými! Svätý, „nový človek“, je ten, kto sa zriekne „túžob minulosti“, aby sa v ňom Pán mohol zrkadliť kým On je, a robiť to, čo On chce. Dnes nech nám svetlo svätosti Carla osvieti modlitbu a ukáže cestu, aby sme aj my raz mohli získať korunu slávy.

PIESEŇ NA VYLOŽENIE EUCHARISTIE

KŇAZ

Bože, náš Otče, tvoje meno je sväté pred všetkými národmi a túži byť posvätené aj v našom živote. Zošli svojho Ducha, aby z nás v Cirkvi tvojho Syna urobil trvalú sviatosť tvojej svätosti, aby ti všetci ľudia vzdávali slávu. Amen.

TICHO

LEKTOR

Svätosť nie je len ovocím našej námahy, ale predovšetkým darom Boha, ktorý nás skrze svojho Svätého Ducha robí svätými, tak ako je svätý On. Odpoveďou na túto nezaslúženú a osobnú Božiu lásku ku každému z nás môže byť iba úsilie kráčať po ceste svätosti.

SPEV

žalm 121 – svoj zrak upieram na vrchy

LEKTOR

Z Prvého listu sv. apoštola Petra (1,14-21)

Ako poslušné deti neprispôsobujte sa takým žiadostiam, ako keď ste boli v nevedomosti, ale ako svätý je ten, ktorý vás povolal, buďte aj vy svätí vo všetkom svojom počínaní; veď je napísané: "Buďte svätí, lebo ja som svätý." A keď ako Otca vzývate toho, ktorý súdi bez nadfžania osobám, každého podľa jeho skutkov, žite v bázni v čase svojho pobytu na zemi. Veď viete, že zo svojho márneho spôsobu života, zdedeného po otcoch, boli ste vykúpení nie porušiteľným striebrom alebo zlatom, ale drahou krvou Krista, bezúhonného a nepoškvrneného Baránka. On bol vopred vyhladený, ešte pred stvorením sveta, zjavil sa však až v posledných časoch kvôli vám, čo skrze neho veríte v Boha, ktorý ho vzkriesil z mŕtvych a dal mu slávu; aby sa vaša viera a nádej upínali na Boha.

MEDITÁCIA

Pane, ako ti mám načúvať, keď v mojom dni chýbajú tie chvíle púšte, v ktorých by som sa s tebou mohol stretnúť a počúvať ťa?

Viem, že uprostred rodiny, priateľov a všetkých ostatných sa na púšť dostanem len po dlhej ceste a iba vtedy, keď dokážem odtrhnúť oči od svojho bežného horizontu.

Ty ma nevoláš k nečinnosti, ale učíš ma byť v samote vždy vtedy, keď mi život na to dáva príležitosť.

A tak aj v najšedivejších a najťažších dňoch bude pre mňa radosťou obrátiť svoju myseľ k tebe – keď v hrnci vrie voda, keď je telefón na druhej strane obsadený, keď čakám na meškajúci autobus, keď stúpam po schodoch...

Pane, každé meškanie, každý prestoj, je tvojou pozvánkou stretnúť sa s Tebou.

Daj, Pane, aby som sa naučil vybojovať si tieto chvíle a nie ich iba žiadať od Teba.

PIESEŇ

LEKTOR

Z apoštolskej exhortácie Gaudete et Exsultate pápeža Františka

Napokon aj keď sa to zdá samozrejmé, pripomeňme si, že svätosť je tvorená stálou otvorenosťou pre transcendenciu, ktorá sa prejavuje v modlitbe a v adorácii. Svätec je človek s modliacim sa duchom, ktorý potrebuje komunikovať s Bohom. Je to niekto, kto neznáša dusenie sa v uzavretej imanencii tohto sveta, a uprostred svojich námah a svojho sebadarovania dychtí po Bohu: vychádza zo seba vo chvále a rozširuje vlastné hranice v kontemplácii Pána. Modlitba plná dôvery je odpoveďou srdca, ktoré sa celkom otvára Bohu, a utíchajú v ňom všetky hluky – pre počúvanie vlúdneho hlasu Pána, ktorý zaznieva v tichu. V tomto tichu je možné rozoznať, vo svetle Ducha, cesty svätosti, ktoré nám Pán predkladá. Inak všetky naše rozhodnutia môžu byť len „dekoráciami“, ktoré namiesto toho, aby v našich životoch vyzdvihovali evanjelium, len ho prikrývajú alebo udúšajú. Pre každého učeníka je nevyhnutné byť s Majstrom, počúvať ho, učiť sa od neho, stále sa učiť. Ak nepočúvame, všetky naše slová budú len hlukmi, ktoré sú nanič. (Gaudete et Exsultate, 147-150)

KŇAZ

Z Evanjelia podľa Jána (17,1-19)

Ježiš pozdvihol oči k nebu a hovoril: "Otče, nadišla hodina: Osláv svojho Syna, aby Syn oslávil teba, tak, ako si mu dal moc nad každým telom, aby všetko, čo si dal ty jemu, im darovalo večný život. A večný život je v tom, aby poznali teba, jediného pravého Boha, a toho, ktorého si poslal, Ježiša Krista. Ja som ťa oslávil na zemi: dokončil som dielo, ktoré si mi dal vykonať. A teraz ty, Otče, osláv mňa pri sebe slávou, ktorú som mal u teba skôr, ako bol svet. Zjavil som tvoje meno ľuďom, ktorých si mi dal zo sveta. Tvoji boli a dal si ich mne a oni zachovali tvoje slovo. Teraz poznali, že všetko, čo si mi dal, je od teba, lebo slová, ktoré si ty dal mne, ja som dal im. A oni ich prijali a naozaj spoznali, že som vyšiel od teba, a uverili, že si ma ty poslal. Za nich prosím. Neprosím za svet, ale za tých, ktorých si mi dal, lebo sú tvoji. A všetko, čo je

moje, je tvoje, a čo je tvoje, je moje. A v nich som oslávený. Už nie som vo svete, ale oni sú vo svete a ja idem k tebe. Svätý Otče, zachovaj ich vo svojom mene, ktoré si ty dal mne, aby boli jedno ako my. Kým som bol s nimi, ja som ich zachovával v tvojom mene, ktoré si mi dal. Ochránil som ich a nikto z nich sa nestratil, iba syn zatratenia, aby sa splnilo Písmo. Ale teraz idem k tebe a toto hovorím na svete, aby mali v sebe moju radosť - a úplnú. Dal som im tvoje slovo a svet ich znenávidel, lebo nie sú zo sveta, ako ani ja nie som zo sveta. Neprosím, aby si ich vzal zo sveta, ale aby si ich ochránil pred Zlým. Nie sú zo sveta, ako ani ja nie som zo sveta. Posväť ich pravdou; tvoje slovo je pravda. Ako si ty mňa poslal na svet, aj ja som ich poslal do sveta a pre nich sa ja sám posväcujem, aby boli aj oni posvätení v pravde.

CHVÍĽA TICHÁ NA REFLEXIU

PIESEŇ

LEKTOR

„Nie ja, ale Boh! Treba len zmeniť pohľad: nie smerom nadol, ale smerom nahor, k nebu, k Bohu.“

Tak hovoril Carlo, keď premýšľal o svätosti v každodennom živote. Opakoval: „*Nie ja, ale Boh*“, aby poukázal na život, v ktorom vystupoval zo seba, aby išiel naproti Bohu v blízkych, ktorých stretával. Byť svätým znamená pozeráť sa na Neho, Stvoriteľa a Pána.

Boh potom zmení náš život. Len tak Ho zažijeme v každodennom živote. Carlo ani v najmenšom nemyslel na to, že sa stane svätým, ale prežíval svoje dni hľadiac na Ježiša v Eucharistii. Videl Ho vo svojich rodičoch, priateľoch, v škole, vo farnosti, v tichej a nenápadnej službe.

„*Nie ja, ale Boh*“ v škole, pri počítači, pri hrách s priateľmi. To je tajomstvo Carlovej svätosti. Možno sa nedostaneme na stupne oltára, ale získame miesto medzi svätými v nebi. To znamená umenšiť svoje JA, aby sme v našom živote nechali rásť BOHA.

VŠETCI

Pane, nauč ma spôsob ako si všímať malé veci,
kráčať tempom toho, kto ide so mnou, aby môj krok nebol dlhší,
načúvať jeho slovu, aby jeho dar nepadol do prázdna,
čítať z očí toho, kto je pri mne, aby som spoznal smútok
a citlivo sa priblížil, aby sme spoločne hľadali radosť.
Pane, nauč ma cestu – tú, po ktorej sa kráča spoločne,
v jednoduchosti byť tým, kým som,
v radosť, že všetko mám od teba, z tvojej lásky.
Pane, nauč ma cestu svätosti – cestu stretnutí, pohľadov, námahy...
Ty, ktorý si naša cesta a naša radosť. Amen.

KŇAZ

Bože, náš Otče, ty si jediným prameňom každej svätosti. Pomôž nám dosiahnuť plnosť tvojej lásky, keď budeme napodobňovať tvojho Syna, Ježiša Krista, ktorý nám ukázal, že vždy máme hľadať to, čo sa páči tebe, aj za cenu umierania sebe samým. Amen.

OTČE NÁŠ

PIESEŇ PRED POŽEHNANÍM

EUCHARISTICKÉ POŽEHNANIE

ZÁVEREČNÁ PIESEŇ